O conștiință nouă pentru adevărurile rămase mute (II)

On Iulie 16, 2012

Abordează stilul cel mai potrivit personalității tale, analizând conceptul numit „viață" ca esență constitutivă a artei.

Exploram frontierele naturii umane asemenea unui creator conștient de puterea sa de a trece dintr-o realitate în alta la capătul fiecărei aspirații sau viziuni. Mi se părea că sunt împins continuu de efortul de cristalizare a unei gândiri cât mai pure și mereu pozitive. Importanța filosofiei de a explica realul sau lucrurile în sine influențate de om constă în faptul că ea slujea drept trecere de la un punct de vedere faptic la o versiune remontată a capodoperei care se numește "iubesc să fiu eu", despre care aș putea vorbi la nesfârșit.

A mă privi din perspectiva artei justifica cumva ideea de progres al limbajului despre creație. Să creez ceva nou din nimic, să potrivesc toate elementele din care este construit omul, numai în congruență cu necesitatea asigurarii unei autonomii particulare, de partea tendintei de a găsi un sens, o coerență în viața sa. Să cuprind în acțiunea forțelor creatoare, ca într-o plasă imensă de pescar, toate resursele afective și cognitive care îl fac pe om să "ticăie". Care îl fac să trăiască, să sufere, să iubească sau să viseze. Care îl condiționează să fie ceea ce este.

Dar pentru asta trebuia să încorporez anumite caracteristici în Eul său, în menirea pe care și-o propune, astfel încât să pară că nu depinde de mine. Să-l las să-și urmeze calea, după legile spațiului, ale timpului, a cauzei și efectului. Fără să-i încalc liberul arbitru în nicio direcție de manifestare. Fără să-i încurc valorile. Fără să pun filtre ezoterice în jurul emoțiilor care îl încearcă.

Leadership: Poți să demonstrezi că stilul tău de a exprima latura cea mai importantă a fenomenului vieții reprezintă un progres al preocupării pentru realitățile experiențiale, din considerentul unei creații care se ridică deasupra celor lumești?

Să aud chemarea unui om deopotrivă puternic și fragil, care ține de trecerea sa efemeră pe Pământ, atunci când realitatea se îmbină cu ficțiunea într-o taină a lui Dumnezeu. Şi numai atunci să intervin în viața lui. Să schimb direcția în care vrea el să meargă, având încredere în discernământul său. Să trezesc în el tot felul de senzații, schimbări de gândire, să-l înzestrez cu tot felul de simțiri, să-i restabilizez pacea interioară, asemenea unui magician care surprinde de fiecare dată publicul cu bagheta magică.

Am realizat că oricine poate fi un Dumnezeu, un creator, un artist care naște măiestrie și frumos. Ca un copil care își alege singur personajele dintre jucării. Ca un dezvoltator de jocuri. Ca un pictor care odată ce-și alege modelul îi poate finisa caracterul după cum dorește, în funcție de tonul culorilor pe care le folosește. Îngeri fără aripi. Demoni fără coarne. Ființe și lucruri. Destine și împliniri.

Viața în interiorul artei este o luptă permanentă între autor și opera ideală. Suntem noi oare personaje fictive? Suntem oare înlănțuiți în iluzia faptului că suntem liberii arbitri ai acțiunilor noastre, iar indiferent ce cale am alege tot la un punct final predeterminat am ajunge? Ce ne separă oare de marile enigme ale lumii, ale vieții, ale universului? Suntem doar simple creații, sau niște artiști creatori?

Leadership: Deschizi calea de a te cunoaște temeinic prin legile creației privite din unghiul ocrotirii vieții private, stipulată în favoarea unei arte care transpune omul într-o altă

ipostază?

Fiecare lider s-a pus la un moment dat în postura creatorului. Să își desăvârșească creația (o împlinire a Ego-ului), să creeze noi rețete de prelucrare a realității vizibile prin care să-și finiseze aptitudinile de artist, ca întemeietor al unor noi modele de raționament și noi sensuri de viață. Şi pentru că această aspirație nu este la niciun lider negată, ceea ce rămâne este arta. Arta de a fi tot mai perfect, asemenea unui pictor care se încarcă cu "frumusețea" din afară și apoi o pune pe pânză, spre a o vedea și alții cu scopul de a-i recunoaște valoarea și potențialul.

Stilul cel mai potrivit personalității tale se va manifesta în acea direcție a "creației" privită din perspectiva explorării propriului Ego, ce are ca sens și finalitate o nouă percepție a realității. Numai o dinamitare a granițelor dintre tine și tot ceea ce ține de zona artei, dintre creație, realitate și evoluție, va reuși să accentueze caracterul general al concepției despre calitatea pe care o apreciezi cel mai mult la tine în raport cu ceea ce trăiești și folosești ca experiență de îmbogățire a revelațiilor intime.

Toate aceste situații de moment, toată această înlănțuire continuă de transformări, diversități, căutări, descoperiri, efecte, au rolul de a te ajuta să conștientizezi imaginea pe care o ai despre tine și de a-ți cizela personalitatea cu privire la necesitatea formării unui tip de om deschis spre depășirea limitelor pe care le impune evoluția vieții ca esență constitutivă a unei arte particulare.

A-ți ocroti viața privată înseamnă să începi să te privești din exterior și să trăiești afectuos din ceea ce știi că nu poți oferi lumii. Asta înseamnă să fii de partea creației care nu poate fi decât pe gustul tău. Înseamnă să te transpui în ipostaza unui Creator care nu acceptă decât propria realitate ca singură variantă de măsurare și interpretare a artei de a trăi în prezent și de a-l savura.

Leadershipul, ca formă de cultivare a artei, pretinde ca și clauză de reprezentativitate acea versiune a realității extinse la infinit în universul creației care te provoacă să-ți depășești limitele concepției despre sine.

Rotițele care îți pun în mișcare capacitatea de a te dezvolta, de a asambla puzzle-ul care te ajută să faci față schimbării și să-ți intensifici acea formă de creație care îți permite să-ți exprimi individualismul și unicitatea, sunt date tocmai de aceste alternanțe care se repetă fără încetare. Ce anume te face pe tine să "ticăi"?

O conștiință nouă pentru adevărurile rămase mute desemnează gradul de cunoaștere a propriul tău Ego, pe care îl atingi numai atunci când cuprinzi în acțiunea forțelor tale creatoare toate resursele emoționale și cognitive care te fac să "ticăi", precum convingeri, imagini, idei și atitudini abordate din perspectiva viziunii tale asupra artei.

Source: https://neculaifantanaru.com/o-constiinta-noua-pentru-adevarurile-ramase-mute-II.html